

DANPOP SEMINAR: HÅB

Håbet i musikken og kulturen

Musik kan altid forstås som værende i en form for dialog med både sin fortid og sin samtid. Afhængigt af hvordan musik engagerer sig med politik, stilarter, bevægelser og/eller teknologi, åbner musikken et rum, hvor fortidens håb og drømme træder ind i nutiden, og viser os en potentiel skitse af fremtiden, af hvordan tingene kunne være.

I dette seminar vil vi gerne fokusere på, hvordan musik i særdeleshed og kultur generelt på forskellige måder kan tematisere håb. Ved at følge Ernst Blochs påstand om, at håb er en fundamental og ofte ubevidst menneskelig drivkraft, vil vi undersøge, hvordan håbet, eller manglen på samme, fremtræder i forskellige kunstneriske praksisser. Er det nødvendigt for nutidens kunstnere at se tilbage på fortiden for at forestille sig veje igennem vores nuværende situation, eller udtrykker de håb på en anderledes måde?

Titler og talere:

"En statholder for det, vi endnu ikke kan sige"

Bertel Nygaard (Aarhus Universitet)

"Finansvreden: Mismod og håb i debatten om danske tegneres vilkår"

Charlotte Johanne Fabricius
(Syddansk Universitet)

"Alle har en chef de gerne vil nik' en skalle" – Tobias Rahims uforløste vold

Niclas Nørby Jochumsen Hundahl
(Aarhus Universitet)

Tid og sted:

5. juni, kl. 13-16

Lokale 1584-118

Kasernen, Langelandsgade 139,
Aarhus Universitet

**Arrangeret af Danpop: Danish Center for Popular Music Culture
Aarhus Universitet**

DANPOP SEMINAR HÅB - ABSTRACTS

En statholder for det, vi endnu ikke kan sige

Bertel Nygaard, professor, Aarhus Universitet

I sit utopiteoretiske hovedværk *Das Prinzip Hoffnung* fra 1959 karakteriserede filosofen Ernst Bloch musikken som "en statholder for artikuleringer, der rækker langt videre, end hvad der hidtil er kendt". Hermed pegede han ikke blot på musikkens orientering mod mulige fremtider, men også dens potentialer for at give sanseligt udtryk til de muligheder, som mennesker i en given historisk situation endnu ikke er i stand til at sætte ord eller færdige billeder på – hvad Bloch betegnede som "det endnu ikke bevidste". Heri gemmer sig en nøgle til forståelse af 1) væsentlige sondringer mellem forskellige relationer til mulige fremtider (forventning, drøm, praktisk satsning og håb); 2) musikkens betydninger, funktioner og potentialer; 3) analysestrategier for, hvor i og omkring musikken vi kan søge efter elementer af håb.

Finansvreden: Mismod og håb i debatten om danske tegneres vilkår

Charlotte J. Fabricius, postdoc og undervisningsassistent, Syddansk Universitet

For blot et par uger siden offentliggjorde den danske billedkunstner og tegneserieskaber Signe Parkins et opråb, der har sat bogbranchen i kog: På Instagram delte Parkins eksempler på de lave honorarer, hun har modtaget for store illustrationsopgaver, og afkrævede bedre lønninger og en mere fair indretning af systemet omkring illustreret litteratur. Inden for et par døgn havde hun sat gang i en bevægelse: andre stemmer meldte sig i debatten, Parkins delte anonyme udsagn fra kolleger, kulturministeren blev involveret og sagen voksede sig stor og forgrenet.

Fra sin begyndelse har bevægelsen kredset om følelser, både italesatte og implicitte. Parkins' oprindelige navn på projektet – Finansverden – blev fejllæst som og prompte omdøbt til 'Finansvreden.' Men også modløshed, skam og skyldfølelse cirkulerer i en kompleks affektiv økonomi. Heriblandt figurerer også håbet som alternativ til håbløshed og som drivkraft henimod en omvæltning af status quo. Mit oplæg undersøger, hvordan håb former og formes af opråb, aktivisme, protest og affektive fællesskaber, der udfolder sig blandt illustratører og deres allierede netop nu.

"Alle har en chef de gerne vil nik' en skalle" – Tobias Rahims uforløste vold

Niclas Nørby Jochumsen Hundahl, ph.d.-studerende, Aarhus Universitet

Siden han slog igennem i 2021, har Tobias Rahim på forskellige måder fantaseret om vold i sine tekster, herunder vold mod chefen (Muki Bar), vold mod kapitalismen (Feberdrømme Xx Dubai) og vold mod sin egen psyke (F'Social angst). Samtidig forbliver volden en fantasi, noget Rahim flygtigt berør, en vold han i sidste ende ved er meningsløs. Jeg vil her undersøge både hvordan Rahim tematiserer vold, hvem den er rettet imod og hvordan erkendelsen af vold som et meningsløst/håbløst projekt, tvinger ham til at forestille sig alternative strategier til forandring.